

Arrest

nr. 282 050 van 16 december 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Eindgracht 1
3600 GENK**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse nationaliteit te zijn, op 6 september 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 augustus 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 november 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 december 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken H. CALIKOGLU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat T. MOSKOFIDIS verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché E. VAN MECHELEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 22 maart 2022 een verzoek om internationale bescherming in. Hij wordt op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) gehoord op 28 juli 2022.

1.2. Op 25 augustus 2022 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU-lidstaat).

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Palestijnse nationaliteit en werd u geboren in Nuseirat in de Gazastrook. U bent van Arabische origine en hangt de soennitische islam aan. U liep school tot en met de eerste graad middelbaar en u heeft gewerkt in de landbouw en als kapper. In Palestina woedt er een conflict tussen uw gezin en uw acht neven omdat deze laatsten willen trouwen met uw zussen tegen jullie wil in. Deze neven, die tot groeperingen van de Gazaanse autoriteiten zoals Al-Qassam en Jihad behoren, vielen uw gezin aan. Onder meer martelden zij uw broer A. en duwden zij uw vader van een hoge plaats. Zelf werd u door hen aangevallen in 2018.

Eén van uw broers, A. N. A. A. (CG (...); OV (...)), vertrok in 2014 uit Palestina en diende hier op 17 februari 2016 een verzoek om internationale bescherming in, dat door het CGVS nietontvankelijk werd verklaard wegens een eerdere asielpcedure in Nederland. Op 8 februari 2018 deed hij een tweede verzoek in België, dat wel ontvankelijk werd verklaard doch werd afgesloten met beslissing tot uitsluiting van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd door de Conseil de Contentieux des Étrangers (CCE) hervormd tot een vluchtelingenstatus met het arrest 249 783 van 24 februari 2021.

Zelf vertrok u op het einde van februari 2019 uit de Gazastrook. U reisde legaal naar Egypte en nam diezelfde dag een vliegtuig naar Turkije waar u een groot jaar verbleef en werkte. Met het geld dat u hiermee verdiende en door de financiële steun van uw familie reisde u met een smokkelaar naar Griekenland. U kwam er terecht in Kos en u deed er een verzoek om internationale bescherming (Eurodac-hit d.d. 01 december 2021). Hierop volgend werd u bedreigd door drie van uw acht neven; een van hen had twee jaar in de gevangenis gezeten in Griekenland voor drugs- en andere feiten. Meer bepaald ontving u een paar dreigberichtjes op uw gsm en kreeg u driemaal doodsb bedreigingen bij monde van een tussenpersoon. Na vier maanden in Griekenland te hebben verbleven, kreeg u er een internationaal beschermingsstatuut en ontving u een paspoort en een verblijfsvergunning. Diezelfde maand nog verliet u Kos onmiddellijk, waarna u 3 à 4 dagen in Thessaloniki verbleef om daarna Griekenland uit te reizen. U nam een vliegtuig naar België en diende hier op 22 maart 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

Mocht u terugkeren naar Griekenland of naar Palestina, vreest u in beide gevallen uw neven. Bij aankomst in België werd u opgebeld door een van hen met een Grieks telefoonnummer. U heeft ook al een van deze neven in België gezien.

Ter staving van uw verklaringen dient u de volgende documenten in: uw geboortecertificaat (kopie), uw family record in de UNRWA-databank (kopie), een ziekteverzekeringskaart van uw broer (kopie), het geboorte- en huwelijks-certificaat van een van uw zussen (kopieën) en een bundel politionele- en ziekenhuisdocumenten uit Palestina (kopieën, deels originelen gezien). Uw Palestijns paspoort werd in beslag genomen door de Griekse autoriteiten; uw Griekse vluchtelingenpaspoort en verblijfsvergunning heeft u verscheurd en weggegooid bij aankomst in België.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980.

Uit de elementen die voorhanden zijn, namelijk de brief van de Griekse asielautoriteiten (Hellenic Republic – Ministry of Migration & Asylum) gericht aan de Belgische Dublin-Unit (zie administratief dossier), blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist.

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asieltelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale

rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C-163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie niét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland, dus vooraleer er u internationale bescherming werd verleend, geconfronteerd werd met bepaalde ernstige feiten en situaties, namelijk dreigtelefoontjes van uw Palestijnse neef alsook doodsbedreigingen via tussenpersonen (zie notities persoonlijk onderhoud, p.7-8), moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een

welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

Wat uw situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland betreft, moet daarenboven worden benadrukt dat u geen concrete, soortgelijke ervaringen doet gelden temeer aangezien u deze lidstaat prompt verlaten hebt vanaf het moment dat u kennis genomen hebt van de bescherming die er u verleend werd (zie notities persoonlijk onderhoud, p.7). In de marge kan hierbij worden toegevoegd dat u naar eigen zeggen nooit rechtstreekse confrontaties kende met uw neef in Griekenland (zie notities persoonlijk onderhoud, p.8).

Een van de rechten die voortvloeien uit uw internationaal beschermingsstatuut in Griekenland – in casu betreft dit de vluchtelingenstatus (zie brief Hellenic Ministry of Migration & Asylum in adm. dossier) – is dat u daar een beroep kan doen op de plaatselijke politiediensten net zoals dat bij Griekse staatsburgers het geval is. Indien enkele van uw neven zich werkelijk op Griekse bodem bevinden en u meent dat zij u hinder bezorgen, dient u zich dan ook te richten tot de hulp en bescherming van de Griekse politie. Temeer daar een van uw neven in dat land een gevangenisstraf van twee jaar heeft uitgezeten voor drugs- en andere criminele feiten, hetgeen illustreert dat de Griekse ordediensten wel degelijk actie ondernemen. Het CGVS ziet niet in waarom u zich in het geval van problemen met uw neven niet zou kunnen richten tot deze instanties. Desgevraagd haalde u geen enkele gegronde reden hiervoor aan. Zo kwam u niet verder dan te stellen dat uw neven uw klacht zouden verscheuren en u alsnog vervolgen; ook verwees u opnieuw naar hun dreigementen en vernoemde u enkele groeperingen waartoe zij zouden behoren (zie notities persoonlijk onderhoud, p.9). Echter moet worden opgemerkt dat u tijdens uw relatief korte verblijf in Griekenland nooit naar de politie of een andere dienst bent gestapt om uw bedreigingen aan te kaarten, waardoor deze uitleg niet alleen een blote bewering betreft maar ook slechts gebaseerd is op vermoedens en veronderstellingen (zie notities persoonlijk onderhoud, p.8). Dit kan geenszins volstaan om te besluiten dat de Griekse ordediensten niet doeltreffend zouden zijn, zeker niet in de wetenschap dat een van uw neven wel degelijk effectief vervolgd werd door de autoriteiten in Griekenland nadat hij er criminele feiten had gepleegd (zie supra).

Buiten de dreigementen van uw neven haalde geen andere problemen aan in Griekenland, noch vermeldde u andere redenen waarom u niet naar Griekenland zou kunnen terugkeren. Integendeel, u verklaarde dat u zonder de aanwezigheid van uw neef en zijn bedreigingen gewoon in Griekenland zou hebben geleefd zoals iedereen daar (zie notities persoonlijk onderhoud, p.7-8).

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

De documenten die u indiende, kunnen geen ander licht werpen op de hierboven beschreven vaststellingen. Uw geboortecertificaat bevestigt uw persoonsgegevens, en het UNRWA-family record alsook uw broers ziekteverzekeringskaart verwijzen naar uw verblijf in uw land van herkomst. Het geboorte- en huwelijkscertificaat van uw zus, en de politie- en ziekenhuisdocumenten hebben betrekking op uw problemen in Palestina. Deze stukken doen echter geen afbreuk aan het feit dat u internationale bescherming geniet in Griekenland en u er in het geval van mogelijke problemen met derden kunt richten op de bijstand en bescherming van de plaatselijke autoriteiten.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Palestina/Gaza.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Verzoeker stelt Griekenland te hebben verlaten omwille van de onveilige en onzekere situatie waarin hij daar leefde. Hij wenst te benadrukken dat hij bepaalde documenten overhandigde aan het CGVS om zijn problemen aan te tonen waaronder een bundel politionele documenten alsook

ziekenhuisdocumenten uit Palestina. Er wordt in het verzoekschrift aangevoerd dat dezelfde problemen die verzoeker ertoe hebben aangezet Palestina te ontvluchten hem ook hebben aangezet uit Griekenland te vluchten namelijk het conflict met het gezin van zijn neven die willen trouwen met zijn zussen tegen verzoekers wil in. Eveneens wenst verzoeker te benadrukken dat hij in Griekenland werd geconfronteerd met beperkte mogelijkheden om een inkomen te verwerven.

Daarnaast wordt in het verzoekschrift gewezen op racistische incidenten in Griekenland en wordt er geciteerd uit twee nieuwsartikelen. Net zoals de Griekse autoriteiten racistische incidenten niet de baas kunnen, worden gemelde misdrijven tussen personen van vreemde origine evenmin grondig aangepakt, aldus verzoeker. Tot slot wordt in het verzoekschrift de toegang tot de arbeidsmarkt in Griekenland aangekaart.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Artikel 57/6 § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing genomen werd, luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer (...) 3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie”*.

Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van artikel 33, tweede lid, a) van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2013/32/EU).

Te dezen blijkt uit de stukken van het administratief dossier dat verzoeker in Griekenland een internationale beschermingsstatus werd toegekend op 20 december 2021. Uit informatie verkregen van de Griekse autoriteiten blijkt verder dat verzoeker een verblijfsvergunning ontvangen heeft, geldig van 27 december 2021 tot 26 december 2024. Dit wordt in het verzoekschrift niet betwist. Evenmin blijkt dat verzoeker thans niet langer internationale bescherming zouden genieten.

Aangezien de geldigheid van verzoekers internationale beschermingsstatus niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er op dat verzoeker niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland, en dat hij er de hem verleende bescherming evenals de daaraan verbonden rechten niet zou (kunnen) genieten.

De Raad merkt op dat de bewijslast met betrekking tot de eerder verleende internationale bescherming(ssstatus) in toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet bij de commissaris-generaal berust. Eens hieraan is voldaan, zoals in casu, komt het toe aan de betrokken verzoeker die de actualiteit of effectiviteit van deze bescherming ter discussie stelt, om persoonlijk aan te tonen dat hij niet (meer) op deze bescherming kan rekenen. Verzoeker levert dit bewijs niet.

In dit kader brengt de Raad in herinnering dat het Unierecht steunt op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen, zoals is bepaald in artikel 2 van het Verdrag betreffende de Europese Unie. Deze premisse impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de in het Handvest erkende grondrechten, met name in de artikelen 1 en 4 van het Handvest, waarin een van de fundamentele waarden van de Unie en haar lidstaten is vastgelegd.

De in artikel 33, tweede lid, a) van de richtlijn 2013/32/EU vervatte regeling vormt een uitdrukking van dit beginsel van het wederzijds vertrouwen tussen de Europese lidstaten. Dit beginsel vereist dat België, behoudens uitzonderlijke omstandigheden, ervan uitgaat dat Griekenland en alle andere lidstaten het Unierecht en met name de door dat recht erkende grondrechten in acht nemen. Bijgevolg moet in het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel worden aangenomen dat de behandeling van personen die internationale bescherming genieten in elke EU-lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, met name de artikelen 1 en 4, met het Vluchtelingenverdrag en met het EVRM (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 83-85, en de aldaar aangehaalde rechtspraak).

Dit interstatelijk vertrouwensbeginsel betreft volgens de relevante rechtspraak van het Hof van Justitie evenwel een weerlegbaar vermoeden. Er kan immers volgens het Hof van Justitie niet worden uitgesloten dat de werking van dit stelsel in de praktijk in een bepaalde lidstaat grote moeilijkheden

ondervindt en dat dus een ernstig risico bestaat dat personen die om internationale bescherming verzoeken in die lidstaat worden behandeld op een wijze die hun grondrechten schendt (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 86).

De weerlegging van het interstatelijk vertrouwensbeginsel vereist evenwel dat er sprake is van een ernstig risico op een onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest in geval van overbrenging naar een andere lidstaat. Het vermoeden wordt weerlegd wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de betrokken verzoeker als persoon die deze bescherming geniet in die andere lidstaat hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 50). De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer *“de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid”* (cf. HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 90).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van *“tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”*, dan vallen deze tekortkomingen volgens het Hof van Justitie bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens van de zaak (cf. HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 89).

Het kan voorts volgens het Hof van Justitie niet volledig worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 52, met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163-17, *Jawo*, pt. 95).

Ten slotte heeft het Hof van Justitie in de relevante rechtspraak een aantal situaties aangehaald die niet volstaan om het vermoeden van het interstatelijk vertrouwensbeginsel te weerleggen. Het gaat hierbij om:

- schendingen van de bepalingen van hoofdstuk VII van de Kwalificatierichtlijn, die niet leiden tot een schending van artikel 4 van het Handvest (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 92);
- het gebrek aan bestaansondersteunende voorzieningen of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan deze die in andere lidstaten worden geboden, zonder dat betrokkenen evenwel anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, tenzij *“die omstandigheid tot gevolg heeft dat die verzoeker vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, zou terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie”* (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 93);
- het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuwe verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds internationale bescherming heeft verleend (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 94);
- situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie met zich meebrengen waardoor deze persoon terechtkomt in een situatie die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 91);
- wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de statushouder als persoon die bescherming geniet in die andere lidstaat hem niet blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 101).

Vooreerst moet worden onderzocht of er in Griekenland sprake is van “tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”, waarbij deze “tekortkomingen een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken”. Zoals hierboven reeds weergegeven, is de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereikt wanneer aan een aantal cumulatieve voorwaarden is voldaan, met name dat er sprake is van een onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat die tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid.

Verzoeker wijst in zijn verzoekschrift op racistische incidenten in Griekenland waarbij hij citeert uit twee nieuwsartikelen. Daarnaast voert hij aan dat misdrijven tussen personen van vreemde origine evenmin grondig worden aangepakt. Tot slot wordt in het verzoekschrift aangehaald dat verzoeker in Griekenland werd geconfronteerd met beperkte mogelijkheden om een inkomen te verwerven en wordt de toegang tot de arbeidsmarkt in Griekenland aangekaart.

Verzoeker blijft evenwel in gebreke om aan te tonen dat hij, wat betreft zijn persoonlijke situatie, mishandelingen heeft ondergaan of riskeert te ondergaan omwille van zijn hoedanigheid als internationaal beschermd en dat de tekortkomingen in Griekenland, waar hij de vluchtelingenstatus verkreeg, een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken waardoor hij in een situatie terechtkomt die zo ernstig is waardoor zijn toestand kan gelijkgesteld worden met een onmenselijke of vernederende behandeling. De Raad herinnert eraan dat de loutere verwijzing naar algemene informatie niet volstaat om vast te stellen dat elke vluchteling die in het land verblijft er een gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt.

Zonder de in Griekenland aangehaalde moeilijkheden te bagatelliseren, leest de Raad in de door verzoeker geciteerde informatie geen situatie van “tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”, waarbij deze “tekortkomingen een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken”, ook al wordt de situatie in Griekenland gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., pt. 91). De aangehaalde informatie laat niet toe te besluiten dat de levensomstandigheden in Griekenland voor statushouders van die aard zijn dat zij bij terugkeer naar Griekenland a priori een reëel risico lopen om terecht te komen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie waar de Griekse autoriteiten onverschillig tegenover (zouden) staan en dat een verdere individuele beoordeling niet meer nodig is.

Verzoeker beperkt zich in het verzoekschrift tot een loutere verwijzing naar drie artikels aangaande de problemen waaraan begunstigden van internationale bescherming zouden worden blootgesteld, zijnde racistisch geweld en problemen aangaande de toegang tot de arbeidsmarkt maar laat na de daarin besproken situatie toe te passen op zijn eigen specifieke situatie.

Dat er geen dergelijke situatie is, neemt niet weg dat er een preciaire situatie is waardoor voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van statushouders in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met “alle gegevens van de zaak” (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a., pt. 89). Voorts is het mogelijk dat de persoon die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie (zie HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a., pt. 93, en HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 52).

De individuele situatie en persoonlijke ervaringen van verzoeker in Griekenland zijn dus van wezenlijk belang bij de beoordeling van zijn verzoek, waarbij het hem toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat hij zich kan beroepen op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en dat de rechten die daaruit voortvloeien zodanig zijn dat hij niet terechtkomt in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen.

In casu stelt verzoeker, geboren in 1999, Griekenland te hebben verlaten omwille van de onveilige en onzekere situatie waarin hij daar leefde. Er wordt in het verzoekschrift aangevoerd dat dezelfde problemen die verzoeker ertoe hebben aangezet Palestina te ontvluchten hem ook hebben aangezet uit Griekenland te vluchten namelijk het conflict met het gezin van zijn neven die willen trouwen met zijn zussen tegen verzoekers wil in. Eveneens wenst verzoeker te benadrukken dat hij in Griekenland werd geconfronteerd met beperkte mogelijkheden om een inkomen te verwerven. Daarnaast wordt in het verzoekschrift gewezen op racistische incidenten en wordt de toegang tot de arbeidsmarkt in Griekenland aangekaart.

In de bestreden beslissing wordt op goede gronden als volgt gemotiveerd over de door verzoeker aangehaalde redenen waarom hij Griekenland heeft verlaten en de stukken die hij ter staving daarvan heeft neergelegd:

“Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland, dus vooraleer er u internationale bescherming werd verleend, geconfronteerd werd met bepaalde ernstige feiten en situaties, namelijk dreigtelefoontjes van uw Palestijnse neef alsook doodsbedreigingen via tussenpersonen (zie notities persoonlijk onderhoud, p.7-8), moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

Wat uw situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland betreft, moet daarenboven worden benadrukt dat u geen concrete, soortgelijke ervaringen doet gelden temeer aangezien u deze lidstaat prompt verlaten hebt vanaf het moment dat u kennis genomen hebt van de bescherming die er u verleend werd (zie notities persoonlijk onderhoud, p.7). In de marge kan hierbij worden toegevoegd dat u naar eigen zeggen nooit rechtstreekse confrontaties kende met uw neef in Griekenland (zie notities persoonlijk onderhoud, p.8).

Een van de rechten die voortvloeien uit uw internationaal beschermingsstatuut in Griekenland – in casu betreft dit de vluchtelingenstatus (zie brief Hellenic Ministry of Migration & Asylum in adm. dossier) – is dat u daar een beroep kan doen op de plaatselijke politiediensten net zoals dat bij Griekse staatsburgers het geval is. Indien enkele van uw neven zich werkelijk op Griekse bodem bevinden en u meent dat zij u hinder bezorgen, dient u zich dan ook te richten tot de hulp en bescherming van de Griekse politie. Temeer daar een van uw neven in dat land een gevangenisstraf van twee jaar heeft uitgezeten voor drugs- en andere criminele feiten, hetgeen illustreert dat de Griekse ordediensten wel degelijk actie ondernemen. Het CGVS ziet niet in waarom u zich in het geval van problemen met uw neven niet zou kunnen richten tot deze instanties. Desgevraagd haalde u geen enkele gegronde reden hiervoor aan. Zo kwam u niet verder dan te stellen dat uw neven uw klacht zouden verscheuren en u alsnog vervolgen; ook verwees u opnieuw naar hun dreigementen en vernoemde u enkele groeperingen waartoe zij zouden behoren (zie notities persoonlijk onderhoud, p.9). Echter moet worden opgemerkt dat u tijdens uw relatief korte verblijf in Griekenland nooit naar de politie of een andere dienst bent gestapt om uw bedreigingen aan te kaarten, waardoor deze uitleg niet alleen een blote bewering betreft maar ook slechts gebaseerd is op vermoedens en veronderstellingen (zie notities persoonlijk onderhoud, p.8). Dit kan geenszins volstaan om te besluiten dat de Griekse ordediensten niet doeltreffend zouden zijn, zeker niet in de wetenschap dat een van uw neven wel degelijk effectief vervolgd werd door de autoriteiten in Griekenland nadat hij er criminele feiten had gepleegd (zie supra).

Buiten de dreigementen van uw neven haalde geen andere problemen aan in Griekenland, noch vermeldde u andere redenen waarom u niet naar Griekenland zou kunnen terugkeren. Integendeel, u verklaarde dat u zonder de aanwezigheid van uw neef en zijn bedreigingen gewoon in Griekenland zou hebben geleefd zoals iedereen daar (zie notities persoonlijk onderhoud, p.7-8).

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

De documenten die u indiende, kunnen geen ander licht werpen op de hierboven beschreven vaststellingen. Uw geboortecertificaat bevestigt uw persoonsgegevens, en het UNRWA-family record alsook uw broers ziekteverzekeringskaart verwijzen naar uw verblijf in uw land van herkomst. Het geboorte- en huwelijks-certificaat van uw zus, en de politie- en ziekenhuisdocumenten hebben betrekking op uw problemen in Palestina. Deze stukken doen echter geen afbreuk aan het feit dat u internationale bescherming geniet in Griekenland en u er in het geval van mogelijke problemen met derden kunt richten op de bijstand en bescherming van de plaatselijke autoriteiten.”

Hieruit blijkt dat de commissaris-generaal het verzoek om internationale bescherming op individuele wijze heeft onderzocht en omstandig en duidelijk de motieven heeft uiteengezet waarop hij zijn beslissing baseert. Te dezen onderneemt verzoeker in voorliggend verzoekschrift geenszins enige ernstige poging om de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontkrachten. Het komt nochtans verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Door louter te wijzen op het conflict met zijn neven, te poneren dat misdrijven tussen personen van vreemde origine niet grondig worden aangepakt en het racisme en de moeilijke toegang tot de arbeidsmarkt in Griekenland aan te kaarten, blijft verzoeker daartoe echter in gebreke.

Wat betreft verzoekers betoog dat hij werd geconfronteerd met beperkte mogelijkheden om een inkomen te verwerven moet de Raad samen met de commissaris-generaal aanstippen dat verzoeker Griekenland prompt heeft verlaten vanaf het moment dat hij kennis nam van de bescherming die hem er werd verleend (persoonlijk onderhoud, p. 7).

De Raad stelt aldus vast dat verzoeker niet aantoont dat hij reeds getracht heeft om zijn rechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland te doen gelden. Dat verzoeker geen stappen heeft ondernomen om zijn rechten te doen laten gelden als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland, wordt door hem geenszins betwist, nu hij erkent dat hij slechts een korte periode in Griekenland is gebleven. Evenmin ontwaart de Raad uit de verklaringen afgelegd tijdens het persoonlijk onderhoud enige elementen die erop wijzen dat verzoeker in Griekenland geconfronteerd werd met een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie.

Verzoekers theoretisch betoog volstaat dan ook niet om vast te stellen dat hij door de onverschilligheid van de in Griekenland aanwezige autoriteiten, en voor zover hij volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten zijn wil en persoonlijke keuzes om, terecht is gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Bovendien dient beklemtoond te worden dat uit verzoekers verklaringen niet blijkt dat hij enig initiatief heeft genomen om andere hulporganisaties of overheidsdiensten te contacteren om in Griekenland werk te vinden. Uit verzoekers verklaringen kan niet worden afgeleid dat hij stappen heeft ondernomen om steun te ontvangen van de Griekse overheid, doch hier niet in slaagde.

Verzoeker toont hoe dan ook niet aan dat het voor hem als zelfstandige, volwassen man, die op zijn persoonlijk onderhoud stelde in goed gezondheid te verkeren, persoonlijk onmogelijk zal zijn om bij terugkeer naar Griekenland de vereiste (administratieve) stappen te zetten om werk te vinden, desnoods middels de hulp van ngo's, noch dat hij hierdoor buiten zijn wil en persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid.

Verzoeker dient in concreto aan te tonen dat hij in een situatie zal terechtkomen die zo ernstig is dat zijn toestand kan gelijkgesteld worden met een onmenselijke of vernederende behandeling. Hij blijft daartoe evenwel in gebreke.

De loutere verwijzing naar algemene informatie volstaat niet om aan te tonen dat verzoeker bij een terugkeer naar Griekenland buiten zijn wil en persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen, gelet op de pertinente en correcte vaststellingen in de bestreden beslissing over zijn persoonlijke omstandigheden. Verzoeker dient in concreto aan te tonen dat de tekortkomingen in de EU-lidstaat waar hij internationale bescherming geniet, in casu Griekenland, een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, waardoor hij in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan gelijkgesteld worden met een onmenselijke of vernederende behandeling. Hij blijft daartoe evenwel in gebreke.

Alles samengenomen is de Raad van oordeel dat verzoeker geen elementen heeft aangebracht waaruit blijkt dat van hem niet redelijkerwijs zou kunnen worden verwacht dat hij zich beroept op de beschermingsstatus die hem in Griekenland reeds werd toegekend. Het vermoeden dat zijn grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland zullen worden geëerbiedigd, wordt niet weerlegd.

Er worden geen feiten of elementen aangetoond die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op de specifieke omstandigheden van verzoeker verhinderen. Zijn verzoek

om internationale bescherming dient dan ook op basis van deze rechtsgrond niet-ontvankelijk te worden verklaard.

Gezien verzoeker internationale bescherming geniet in Griekenland, is er in België geen behoefte aan internationale bescherming.

2.2.2. Nu het voorliggend beschermingsverzoek op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet niet-ontvankelijk dient te worden verklaard, moet er bijgevolg geen inhoudelijk onderzoek worden gevoerd naar de materiële voorwaarden voor internationale bescherming voorzien in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad merkt hierbij op dat een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in principe moet worden beoordeeld in het licht van het herkomstland (RvS 11 september 2014, nr. X; RvS 20 november 2014, nr. X en RvS 23 mei 2017, nr. X). Waar het beschermingsverzoek van verzoeker niet-ontvankelijk blijkt omdat hij zich nog (redelijkerwijs) kan beroepen op zijn beschermingsstatus in Griekenland, kan de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet echter niet dienstig worden aangevoerd.

2.2.3. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien december tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. H. CALIKOGLU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

H. CALIKOGLU